

บทคัดย่อ

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ไทย ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวไปสู่ระดับการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องที่เหมาะสมของธนาคารพาณิชย์ไทย จำนวน 12 แห่ง ใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ปี 2544 – 2550 ไตรมาสที่ 1 วิธีการศึกษาโดยการประมาณค่าจากแบบจำลอง Dynamic Panel Data และประมาณค่าโดยวิธี Generalized Method of Moment (GMM) ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ไทยในการที่จะดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องในระดับที่ปรารถนาเท่ากับร้อยละ 65 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ไทย ได้แก่ ปริมาณเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก ความเสี่ยงจากการให้กู้ยืม ความเสี่ยงจากการถอนเงินฝาก ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 อัตราส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย และความเสี่ยงจากการให้กู้ยืม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยอัตราส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่องซึ่งตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ในขณะที่ความเสี่ยงจากการให้กู้ยืมกลับมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่องในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ หากพิจารณา ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงจากการถอนเงินฝาก และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่อง ซึ่งความเสี่ยงจากการถอนเงินฝากและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่องขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนตัวแปรปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่อง